02/03/2021

Η Λευκωσία εόρτασε τον Άγιο Κασσιανό

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Με πνευματική χαρά και εκκλησιαστική λαμπρότητα, η Λευκωσία εόρτασε τη μνήμη του Οσίου Πατρός ημών και Ομολογητού Κασσιανού του Ρωμαίου. Φέτος, με τις ευλογίες της Α.Μ. του Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου, η μνήμη του Αγίου Κασσιανού του Ρωμαίου τιμήθηκε στις 27-28 Φεβρουαρίου 2021.

Ένας από τους λόγους της μεταθέσεως της εορτής είναι ότι ο Άγιος τιμάται κανονικά στις 29 Φεβρουαρίου μόνο κατά τα δίσεκτα έτη, δηλαδή μια φορά κάθε τέσσερα χρόνια. Ο δεύτερος λόγος αφορά την επιθυμία των πιστών να τιμήσουν με λαμπρότερο τρόπο τον Άγιό τους, προσφέροντας στην πανήγυρη κι έναν αναστάσιμο χαρακτήρα.

Το Σάββατο, 27 Φεβρουαρίου 2021, τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός

και την Κυριακή του Ασώτου, 28 Φεβρουαρίου 2021, τελέστηκε Όρθρος και Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Κασσιανού του Ρωμαίου. Των ιερών Ακολουθιών προέστη ο Επίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος.

Μεταξύ των πιστών, παρόντες ήταν και οι κοινοτάρχες της Αγκαστίνας, κ. Αναστασία Γερολέμου, και του Τραχωνίου Κυθρέας, κ. Χαράλαμπος Αθανασίου, εκκλησιαστικοί επίτροποι από την Άσσεια, το Ορνίθι, τον Άγιο Λουκά και Άγιο Γεώργιο της εντός των τειχών Λευκωσίας, καθώς και μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Αγίου Κασσιανού.

Στο κήρυγμα του θείου λόγου κατά τη Θεία Λειτουργία, ο Θεοφιλέστατος επισήμανε ότι είναι τρισευτυχισμένος ο άνθρωπος που δεν έμεινε στον παλαιό Αδάμ, αλλά αναγεννήθηκε με το νέο Αδάμ. «Την στολήν την πρώτην» (Λουκ. ιε΄ 22) μας δίνει ο Κύριός μας, ως εύσπλαχνος πατέρας, άμα τη επιστροφή μας με μεταμέλεια και ταπείνωση. Αυτές οι δύο μεγάλες αξίες, η μεταμέλεια και η

ταπείνωση, μαγνητίζουν κυριολεκτικά τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Γι΄ αυτό και ο Απόστολος Παύλος μας προτρέπει γράφοντας: «Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Κορ. στ΄ 20). Η σημερινή ευαγγελική περικοπή είναι μεν «του Ασώτου», όπως έμεινε στη συνείδηση της Εκκλησίας, αλλά είναι και του σπλαχνικού Πατέρα και του μεγαλύτερου αδελφού, ο οποίος δεν είχε εντός του περιθώρια υπομονής, ταπείνωσης και αγάπης.

Ακριβώς, επειδή πρόκειται για παραβολή, δηλαδή για διήγηση με πρόσωπα και γεγονότα από την καθημερινότητά μας, είναι εύκολο να ταυτιστούμε, ο καθένας από τις θέσεις μας και για την πνευματική μας ωφέλεια, με τους πρωταγωνιστές της παραβολής.

Ο μικρός υιός, μέσα στον αυθορμητισμό του, είτε επηρεαζόμενος από την κοινωνία, είτε επειδή έτσι του είπαν κάποιοι, είτε επειδή έτσι έμαθε από τα συστήματα της καθημερινότητας που με πολλή ταχύτητα διδάσκουν τον άνθρωπο, μακριά από την Εκκλησία, το σχολείο και την οικογένεια, ζήτησε από τον πατέρα του το μέρος της περιουσίας που του ανήκε. Ο πατέρας έκανε αυτό που του ζήτησε, και ο υιός έφυγε σε μια μακρινή χώρα. Η παραβολή μάς διδάσκει ότι όταν ο άνθρωπος έχει μόνο υλικά αγαθά, αλλά του λείπουν οι αξίες και το μέτρο, κάποτε τα υλικά αγαθά τελειώνουν και μένει κενός. Όταν ο άνθρωπος στη ζωή του

δεν έχει πρόγραμμα, σύνεση και όρια, τότε σύντομα θα χάσει κι αυτά τα υλικά που έχει. Ο μικρός υιός σπατάλησε τα χρήματά του όχι από αγάπη αλλά από εγωισμό και αλαζονεία. Έτσι, όταν αυτά τελείωσαν, όλοι οι λεγόμενοι φίλοι τού γύρισαν την πλάτη. Με λίγα λόγια, όταν δεν δίνεις από αγάπη, δεν μπορείς να πάρεις πίσω αγάπη.

Ο άνθρωπος που δοξάζει τον Θεό και με το σώμα αλλά και με την ψυχή του, επειδή έχει συνείδηση ότι όλα είναι δώρα του Θεού, τότε ακόμα και με ένα χαμόγελο, μια καλημέρα, ένα κοίταγμα συμπάθειας, συγχωρητικότητας και σεβασμού, τότε εκατονταπλασίονα λαμβάνει πίσω. Με αυτή την αφορμή, ο Θεοφιλέστατος υπενθύμισε στο εκκλησίασμα τον αρχαίο ύμνο που ψάλλουμε στον Εσπερινό: «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ (πλούσιοι και φτωχοί) ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ» (Ψαλμ. 33, 11).

Στην Εκκλησία μαθαίνουμε ότι τόσο εκείνος που έχει πολλά, όσο και εκείνος που έχει λίγα, έχουν τόπο στη Βασιλεία των Ουρανών, αρκεί να έχουν ταπείνωση, υπομονή και αγάπη για το συνάνθρωπό τους. Αυτό είναι το μήνυμα που θα μας δώσει καλύτερα η ευαγγελική περικοπή της επόμενης Κυριακής. Αν καταφέρουμε, με τη βοήθεια και το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, να δούμε στο πρόσωπο οποιουδήποτε αδελφού μας το Θεό, τότε δεν έχει σημασία ποιος έχει πολλά αγαθά και ποιος έχει λίγα. Αυτό είναι το μαρτύριο της συνειδήσεως που ζούμε

καθημερινά, ο καθένας από τη θέση του, από το μέτρο της διακονίας του. Όλοι μας έχουμε πλούτο πνευματικό και καλούμαστε να τον αξιοποιούμε και να τον καλλιεργούμε, έχοντας τη συνείδηση ότι για όλες τις δωρεές και τα τάλαντα που μας έδωσε ο Θεός θα δώσουμε λόγο, όπως μάθαμε από την παραβολή των ταλάντων.

Τέλος, με συγκίνηση ο Θεοφιλέστατος συνεχάρη τους παρόντες μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Αγίου Κασσιανού, τους γονείς και τους δασκάλους, που αν και δεν ήταν σχολική μέρα, αλλά ήταν Κυριακή, παρόλα αυτά άφησαν οτιδήποτε άλλο και ήρθαν στην Εκκλησία. Απευθυνόμενος σε αυτούς, ο Επίσκοπος Μεσαορίας τους είπε: «Εσείς θα κρατήσετε την παρακαταθήκη, πορευόμενοι μέσα στο χρόνο, δοξολογώντας το Θεό όλοι μαζί και έχοντας τα χαρίσματα της μεταμέλειας και της ταπείνωσης που αναδεικνύονται σε μαγνήτες της χάρης του Θεού».

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκαν οι Εορτές και τα Μνημόσυνα της ενορίας.

Κείμενο: Διακ. Ανδρέας Ματέι

Φωτογραφίες: Ανδρέας Κοσιάρης